

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819200525
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7819200525.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu: DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom v Trnave, Tamaškovičova 17/2742, IČO: 46 713 930, zastúpeného: advoconsulting s.r.o., so sídlom v Trnave, Tamaškovičova 17/2742, IČO: 47 253 428, proti žalovaným: 1/ Q. Z., K.. XX.X.XXXX, Z. Č.. XXX U. X/ X. Z., K.. XX.X.XXXX, Z.D. Č.. XXX, obaja zastúpení Občianskym združením Centrum Správnej Pomoci Prievidza, Lehota pod Vtáčnikom, 1. mája 388/8, IČO: 51 876 141, o zaplatenie 22.574,51 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo 16. októbra 2020 č. k. 1Csp/27/2019 - 192 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Rožňava (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu doručенú súdu dňa 25.2.2019 (výrok I.), ktorou sa pôvodný žalobca domáhal voči žalovaným zaplatenia istiny 22.574,51 eur spolu s príslušenstvom, a žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.).

2. Rozhodol tak potom, ako uznesením zo dňa 7.7.2020 č.k. 1Csp/27/2019 - 153 súd pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca - OTP Banka Slovensko, a.s., a na jeho miesto vstúpil žalobca DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom v Trnave, Tamaškovičova 17/2742, IČO: 46 713 930.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd zo zistenia, že predchodca žalobcu - OTP Banka Slovensko, a.s. ako veriteľ uzatvoril so žalovanými dňa 13.8.2008 zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalovaným úver v sume 950.000 Sk, ktorý sa zaviazali splatiť v 180 mesačných splátkach vo výške - 1. splátka 304,12 eur, 2. - 179. splátka v sume 304,12 eur a 180. splátka v sume 294,24 eur. Podľa Dodatku č. 1 k Zmluve o úvere zo dňa 19.9.2014 bol dlžníkovi v období od 25.9.2014 do 25.2.2015 povolený odklad splátok istiny o 6 mesiacov tak, že v tomto období spláca len úrok vo výške 169,74 eur a boli určené splátky od 25.3.2015 do 25.7.2023 (79. - 179. splátka) v sume 326,85 eur a 180. splátka v sume 325,43 eur. Podľa Dodatku č. 2 k Zmluve o úvere zo dňa 5.3.2015 bola dlžníkovi predĺžená konečná splatnosť úveru z 25.8.2023 do 25.6.2028 a určené splátky v sume 248,49 eur (79. - 237. splátka) a 238. splátka v sume 247,85 eur. Podľa Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 13.8.2008 bola pohľadávka žalobcu zo Zmluvy o úvere zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam uvedeným v Čl. II. Zmluvy. Zistil tiež, že predchodca žalobcu výzvou zo dňa 8.3.2016 oznámil žalovaným, že sú v omeškani so splácaním úveru vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere viac ako 3 splátky, ku dňu 6.3.2016 vo výške 1.294 eur, ktorú doručil žalovaným do vlastných rúk dňa 10.3.2016, a následne dňa 17.4.2016 vyhlásil úver za predčasne splatný z dôvodu porušenia zmluvných podmienok a vyzval žalovaných na úhradu celého úveru vrátane úrokov a poplatkov v lehote 10 dní od doručenia Vyhlásenia, ktoré bolo doručené žalovanému v 1. rade do vlastných rúk dňa 20.4.2016 a žalovanej v 2. rade dňa 22.4.2016. Napokon

súd zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.6.2020 zistil, že OTP Banka Slovensko, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovaným spoločnosti DPS financial consulting, s.r.o.. oznámenie predchodcu žalobcu o postúpení pohľadávky zo dňa 30.6.2020 bolo žalovaným doručené do vlastných rúk dňa 3.7.2020.

4. Po právnom posúdení veci podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej v texte aj „ObZ“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), § 52 ods.1 až 4, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 53 ods. 9, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj „OZ“), súd prvej inštancie vyhodnotil právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými ako vzťah spotrebiteľským a žalovanými vznesenú námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku ako opodstatnenú. Dôvodiac, že premlčacia doba začala plynúť dňom 25.9.2015 od nezaplatenej splátky za august 2015 (splatnej v septembri 2015) a nakoľko žaloba bola podaná 25.2.2019 po márnom uplynutí trojročnej premlčacej doby, súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd aplikáciou § 255 ods. 1 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Žalobca má za to, že (ako vyplýva z bodov 31. až 36. odôvodnenia napadnutého rozsudku) súd prvej inštancie dospel výkladom ustanovení § 103, § 565 a § 53 ods. 9 OZ k nesprávnemu záveru, že žalobca uplatnil svoj nárok po uplatnení premlčacej lehoty, ak súd určil začiatok premlčacej lehoty na 25.9.2015. Zdôraznil, že právny predchodca žalobcu a žalovaní sa dohodli na tom, že v prípade omeškania so splácaním dohodnutých splátok, je banka (právny predchodca žalobcu) oprávnená - nie povinná - vyhlásiť predčasnú splatnosť poskytovaného úveru a požadovať zaplatenie celej sumy poskytnutého úveru naraz do desiatich dní od doručenia takejto výzvy. Poukázal na výzvu z 8.3.2016 adresovanú žalovaným a konštatoval, že následne v oznámení z 17.4.2016 uviedol, že vyhlásil predčasnú splatnosť pohľadávky a účinnosť tohto vyhlásenia nastáva desiatym dňom od doručenia vyhlásenia a zároveň v zmysle Zmluvy o úvere. Žalobca o.i. odkázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 15.4.2014 sp. zn. 11Co/99/2013, na publikáciu Fekete, I.: Občiansky zákonník 2. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011 a citoval aj z bodu 9., 11. a 20. odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Trnave z 13.2.2017, sp. zn. 23Co/74/2016 - 85. Podčiarkol, že veriteľ a dlžníci sa v Zmluve o úvere výslovne dohodli na skutočnosti, kedy nastávajú účinky vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru pre prípad, že k takému úkonu veriteľa dôjde. Uviedol, že ak by sa mala druhá veta ust. § 103 OZ vykladať tak, že v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh a premlčanie pre celý tento zročný dlh má plynúť odo dňa zročnosti splátky, pre ktorú sa stal tento dlh zročným, potom takýto výklad, ako aplikuje súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku je možné použiť len v prípade, ak by zmluvné strany bližšie neupravili deň splatnosti celého zročného dlhu a veriteľ neurčil takúto splatnosť celého zročného dlhu. Poukazujúc na skutočnosť, že veriteľ a dlžníci vopred upravili určenie splatnosti celého dlhu a odkazujúc na rozhodovaciu prax odvolacích súdov, žalobca konštatoval, že nie je správny záver súdu v tomto smere a zhrnul, že pohľadávka stala splatnou najskôr 17.4.2016, premlčacia doba k pohľadávke v celom rozsahu neuplynula skôr ako 17.4.2019 a keďže žaloba bola podaná 25.2.2019, bola podaná včas.

5.1. Podľa názoru žalobcu k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci dospel súd prvej inštancie aj na základe nesprávneho vyhodnotenia vykonaných dôkazov, resp. nevykonaním potrebných dôkazov na zistenie rozhodujúcich skutočností. Odkazujúc na bod 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku žalobca akcentoval, že záver súdu o začatí plynutia premlčacej doby od 25.9.2015 nevyplýva z tvrdení strán v spore, ani z vykonaného dokazovania a súd ho v odôvodnení rozsudku presvedčivo neodôvodnil. Takýto záver súdu je podľa žalobcu absolútne nesprávny a odporujúci skutkovému stavu vyplývajúcejmu z vykonaného dokazovania a tvrdení strán.

5.2. Podčiarkol, že ak žalovaní spotrebiteľia tvrdia, že premlčacia doba začala plynúť dňa 25.11.2015, súd prvej inštancie nie je žiadnym spôsobom oprávnený akokoľvek korigovať tvrdenia strany v konaní, ktorá je spotrebiteľom.

5.3. Súdu prvej inštancie žalobca vytkol, že neodstránil rozpor medzi tvrdeniami strán o začatí plynutia premlčacej doby, nedoplnil dokazovanie ani s odkazom na § 295 CSP. Podľa názoru žalobcu súd dospel k nesprávnym právnym záverom, ktoré z tvrdení strán a dovtedy vykonaného dokazovania

nevyplývajú, keď v podstate uzavrel, že veriteľ mal využiť právo podľa ustanovenia § 565 OZ vo vzťahu k splátke, splatnej dňa 25.9.2015 ako prvej omeškanej splátke, ignorujúc fakt, že toto právo (§ 565 OZ) je oprávnením veriteľa, nie jeho povinnosťou a zároveň ignorujúc, že strana žalovaných tvrdila, že k využitiu tohto práva malo dôjsť pre inú splátku, čo však nebolo predmetom dokazovania.

5.4. Žalobca namietol nesprávnosť právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, ktorý aplikoval na spor ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 11.6.2010, hoci zmluva o úvere bola uzavretá dňa 13.8.2008, a na predmetný zmluvný vzťah mal byť aplikovaný zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu Zmluvy o úvere. Doplnil, že podľa § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. „zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 eur a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20.000 eur...“ a keďže na základe zmluvy o úvere bol žalovaným poskytnutý úver v hodnote 950.000,00 Sk (úver v hodnote 31.534,22 eur), na právny vzťah zo Zmluvy o úvere sa nevzťahujú ustanovenia ani ZoSU ani zákona č. 258/2001 Z.z., i keď Zmluva o úvere predstavuje spotrebiteľskú zmluvu v zmysle príslušných ustanovení OZ. Na tomto mieste žalobca zdôraznil, že túto skutočnosť žalobca tvrdil aj na pojednávaní 18.9.2020, toto tvrdenie žalovaní v spore nenamietali a súd neoznačil túto skutočnosť za spornú.

6. Žalovaní vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu navrhli potvrdiť rozsudok ako vecne správny, založený na správnom právnom posúdení veci. Vyjadrili nesúhlas s tvrdením žalobcu, že premlčacia doba začala plynúť dňa 17.4.2016. Poukazom na § 103 OZ trvali na tom, že premlčacia doba začala plynúť dňom 25.11.2015, kedy bola prvá neuhradená splátka, následkom čoho potom právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný, a teda k premlčaniu pohľadávky došlo 25.11.2018 a žaloba bola podaná dňa 25.2.2019 po uplynutí premlčacej doby.

7. Žalobca v replike na vyjadrenie žalovaných uviedol, že ide len o všeobecné, nešpecifické a nič nekonkretizujúce vyjadrenia žalovaných. Žalobca považuje tvrdenia žalovaných o začatí plynutia premlčacej lehoty 25.11.2015 za potvrdenie nesprávneho právneho posúdenia veci súdom pri určení začiatku premlčacej doby 25.9.2015. Doplnil, že ak by aj začala premlčacia doba plynúť dňom 25.11.2015 (ako vyplýva z tvrdení žalovaných), žaloba bola podaná včas, s poukazom na názor Krajského súdu v Košiciach z 22.7.2020 sp. zn. 11Co/243/2019, v zmysle ktorého začiatok plynutia premlčacej doby začína plynúť vždy 3 mesiace po splatnosti každej z postupne omeškaných splátok. Z toho dôvodu, ak bol dňom splatnosti tej splátky, pre ktorú vyhlásil právny predchodca žalobcu predčasnú splatnosť poskytnutého úveru deň 25.11.2015, je potom v zmysle vyššie uvedeného za začiatok plynutia premlčacej doby 25.2.2016, v dôsledku čoho bola žaloba podaná (25.2.2019) včas.

8. Žalovaní vo vyjadrení k podanému vyjadreniu žalobcu doručili obsahovo rovnaké podanie ako vyjadrenie k odvolaniu.

9. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov, pričom zistil, že nie sú dané dôvody na potvrdenie (§ 387 CSP), ani na zmenu (§ 388 CSP) rozsudku, ale je potrebné rozsudok zrušiť s poukazom na § 389 ods. 1 písm. c) CSP a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v prvom rade z dôvodu, že žalobca v odvolaní opodstatnene namietol nesprávnosť právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, ktorý nesprávne aplikoval na spor ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 11.6.2010, hoci zmluva o úvere bola uzavretá dňa 13.8.2008, a preto na predmetný zmluvný vzťah mal byť aplikovaný zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu Zmluvy o úvere.

11. Práve z tohto dôvodu, vzhľadom na povahu a rozsah jeho procesných dôsledkov, ktoré nebolo možné efektívne napraviť v odvolacom konaní, došlo tým k naplneniu dôvodu, pre ktorý odvolaciemu súdu z pohľadu § 389 ods. 1 písm. c) CSP neostávalo iné ako rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej, a tiež v závislom výroku o trovách konania (§ 396 ods. 3 CSP) zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

12. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie na právny vzťah aplikovať zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, a to v znení účinnom ku dňu uzavretia posudzovanej úverovej zmluvy a po zabezpečení si dostatočného skutkového podkladu pre posúdenie dôvodnosti základu a výšky uplatneného nároku, k tomu vyvodíť zodpovedajúce skutkové zistenia z už vykonaných dôkazov. Eventuálne súd prvej inštancie umožní stranám uplatniť i ďalšie prostriedky procesného útoku a procesnej obrany a po prípadnom doplnení dokazovania, či už dôkazmi ktoré strany navrhli alebo ešte navrhnu v nastávajúcom priebehu konania, alebo ktoré sú pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné a ich vykonanie je možné aj bez iniciatívy spotrebiteľa s použitím § 295 CSP, súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodne, pričom sa vysporiada aj s ostatnými námietkami a relevantnou argumentáciou žalobcu (a žalovaných) prednesenými v tomto odvolacom konaní.

13. Súd prvej inštancie posúdi opätovne aj námietku premlčania vznesenú žalovanými, a to so zreteľom na ustanovenie § 101 a 103 Občianskeho zákonníka, ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, a taktiež ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Odvolací súd na tomto mieste pripomína, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 veta druhá Občianskeho zákonníka), z čoho vyplýva, že z hľadiska § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka sa môže stať dlh zročným vždy len z dôvodu nezaplatenia poslednej z už zročných splátok. To potom znamená, že zosplatnený dlh sa podľa tejto úpravy premlčuje od splatnosti v poradí najmladšej splátky, nech by už bol rozsah omeškania akýkoľvek, s tým, že skôr splatné splátky sa podľa prevej vety tohto zákonného ustanovenia premlčujú samostatne vždy odo dňa ich splatnosti. Z kumulatívnej aplikácie § 103 a § 565 Občianskeho zákonníka je nutné vyvodíť, že predpoklad pre zosplatnenie úveru spočíva len v právnej skutočnosti nesplnenia úverovej splátky. V tomto interpretačnom ponímaní, môže veriteľ v prvý deň omeškania dlžníka so zaplatením splátky vyvolať predčasnú splatnosť ostávajúceho dlhu a v tento deň si ho aj uplatniť na súde. Je preto len logické, že práve v tento deň podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pre uplatnenie zosplatnenej časti záväzku. Veriteľ totiž právo zosplatniť spotrebiteľský úver môže použiť vždy len najneskôr do dňa splnenia zákonných podmienok pre zosplatnenie úveru vo vzťahu k ďalšej úverovej splátke, k čomu dochádza nie len splatnosťou ďalšej splátky, ale zároveň uplynutím troch mesiacov od jej splatnosti. Inak povedané, rovnaké účinky, aké § 103 Občianskeho zákonníka pripisuje nezaplateniu splátky a § 565 uvedeného zákona zročnosti splátky nasledujúcej, je potrebné v spotrebiteľských vzťahoch, a teda v súvzťažnosti s § 53 ods. 9 tohto zákona vidieť v spojení zročnosti splátky (nezaplatení splátky) a uplynutí určeného času pre možnosť zosplatnenia spotrebiteľského záväzku.

14. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP. Nové rozhodnutie súd prvej inštancie náležite odôvodní tak, tak, aby odôvodnenie spĺňalo náležitosti požadované § 220 ods. 2 CSP.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej

veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).